

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil gerne kvittere for forsvarsministerens venlige og humoristiske kritik, og jeg vil gerne tilføje, at jeg har en helt klar opfattelse af, at når det kommer til stykket, har forsvarsministeren en usædvanlig evne til altid at få sin vilje i den sidste ende. Det vil jeg til gengæld gerne kvittere for.

Men forsvarsministeren sagde bl.a., at Det Radikale Venstre havde sat princippet om frivillighed over professionalisme, og det synes jeg ikke er rigtigt. Jeg synes heller ikke, det fremgik af kommentarerne til vort ændringsforslag eller af det, jeg selv sagde her fra talerstolen. Jeg understregede klart, at forsvarsministeren udpeger styrken. Og det kan jo godt igen understrege det mærkelige forløb, der har været tale om her, hvor vi ikke har været i stand til at få en forklaring på, hvor vort ændringsforslag skaber problemer.

Udenrigsministeren havde mange overvejelser på Det Radikale Venstres vegne om vores holdning til FN, og det kvitterer jeg også for. Udenrigsministeren opfattede det som en strid om detaljer, at vi ikke kunne støtte beslutningsforslaget. Ja, for udenrigsministeren er det sikkert en strid om detaljer, for udenrigsministeren ønskede jo ikke frivillighed, det ved vi alle sammen. Jeg tror, udenrigsministeren havde det ligesom hr. Sønderby, der tidligere under debatten sagde »så vidt muligt«.

Det kan godt være, det kun er detaljer, men i så fald er det meget vigtige detaljer for os. Det er nemlig spørgsmålet, om de, der faktisk udsendes til at deltage i FN's opgaver på Danmarks vegne, også er så motiverede og tror så meget på opgaven, at de selv har valgt det. Dette er faktisk ganske afgørende for os.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg har tidligere givet udtryk for – og det er et svar til udenrigsministeren – at jeg ikke finder det overraskende, at FN's organisationer synes, at det, der vedtages af Sikkerhedsrådet, er en god idé. Sådan fungerer organisationslivet nu engang, også på internationalt plan.

Til gengæld har alle de uafhængige organisationer, der ikke automatisk er underlagt Sikkerhedsrådets eller generalsekretærens myn-

dighed, udtalt sig kritisk, så vidt vi har fået oplyst. De er nervøse for, at tilstedeværelsen af militæreskorter kan gøre deres arbejde vanskeligere og farligere, at eventuelle angribere ikke vil kunne skelne mellem nødhjælpstransporter og andre transportkolonner. Det problem løses jo ikke, fordi den ene eller den anden konkrete transport har militæreskorte eller ej.

Som jeg har forstået kritikken fra Det Internationale Røde Kors og fra Dansk Flygtningehjælp, vil selve tilstedeværelsen af bevæbnede militæreskorter i forbindelse med nødhjælpen skabe problemer, fordi det er vanskeligt for de forskellige deltagere i den jugoslaviske borgerkrig at skelne, hvad der er hvad, i de som regel meget kaotiske situationer.

Jeg har tidligere nævnt det heroppefra, og jeg skal endnu en gang minde om, at presseattachéen ved Røde Kors' hovedkvarter i Genève, Jette Sørensen, i går sagde til Kristeligt Dagblad, at hvis FN eskorterer Røde Kors-transporterne, vil man løbe en større risiko. De stridende parter vil ikke kunne se, om der er tale om bevæbnede FN-soldater, der har ret til at besvare skydningen. Og i dag siger vicegeneralsekretæren for Dansk Flygtningehjælp ifølge Ritzau, at i det kaos, der i øjeblikket hersker i Jugoslavien, vil der nemt kunne opstå misforståelser, så de stridende parter tror, at nødhjælpsorganisationerne er en del af en militær operation, og det gælder jo, uanset om de rent faktisk bliver eskorteret eller ej.

Nyrup Rasmussen (S):

Vi står nu efter næsten et par døgners dramatisk debat foran færdigbehandlingen af en sag, som er af historisk rækkevidde, hvilket udenrigsministeren også har været inde på.

Der har været en del presseomtale af sagen undervejs, og det er vel forståeligt. Der har også været skarpsindige indlæg i debatten, og det er vel også noget helt sædvanligt. Der har også været udfoldet betragtelige anstrengelser fra alle parter, inklusive regeringen, for at vi kunne nå frem til et resultat i denne vigtige historiske situation.

Jeg er glad for, at det er lykkedes. Jeg er glad for det, fordi vi hermed faktisk har formået – og det er bestemt ikke til nogen skade for det politiske system – at løse den gordiske knude. På den ene side vedstår vi vort fundamentale ansvar over for FN, når man beder os om en